

תת"ע (חיפה) 15661-12-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד שגאן

תת"ע (חיפה) 15661-12-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד שגאן

תת"ע (חיפה) 15661-12-24

מדינת ישראל

נגד

מוחמד שגאן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[17.08.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשם טוען כי מעולם לא קיבל זימון לדין, וכי גילה אודות פסק הדין שניתן בעניינו רק עת קיבל דרישת תשלום מהמרכז לגביית קנסות. כן טוען כי במקום מגוריו יש עשרות אנשים העונים לשם הזהה לשלו, ומשכך בוצעה מסירה בביתו של אחר. בנוסף, כופר הנאשם בביצוע העבירה.

ביום 14.07.25 הוריתי למאשימה להגיב לבקשה, אולם תגובתה לא התקבלה עד למועד כתיבת שורות אלו.

על אף היעדר תגובת המאשימה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

עיון באישור המסירה שצורף לתיק מלמד כי דבר הדואר נשלח לכתובתו הרשומה של הנאשם לרבות ציון מספר ת"ז ומספר תא-דואר (זיהוי חד ערכי), המספר הנכון של הדו"ח ואף תאריך הדיון הקבוע ליום 22.04.25. אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש" כשעליו שם עובד הדואר, חתימתו ותאריך המסירה. די באמור כדי להקים את חזקת המסירה ואין בטענות בעלמא אותן העלה הנאשם כדי לסתור החזקה (רע"פ 8427/17 אמנון סאלם (25.3.18)).

יצוין כי הנאשם לא צירף לבקשתו אף חומר ממשי או ראיה שיש בה כדי לתמוך בטענותיו, כגון המכתב שקיבל מהמרכז לגביית קנסות (ממנו היה ניתן ללמוד מהי כתובתו העדכנית לשיטתו).

כן יצוין כי ממילא לא צירף הנאשם תצהיר לאימות העובדות הנטענות, עובדה אשר מקימה כשלעצמה עילה לדחיית הבקשה. לעניין זה יפים דבריו של השופט כב' השופט מרדכי כדורי בעפ"ת 75796-10-24 נאסר אלדין נ' מדינת ישראל:

"בהתאם להלכה הפסוקה, נאשם המבקש לבטל פסק דין שניתן נגדו בהעדרו, נדרש לפרט בבקשתו את כלל טענותיו ולצרף לבקשה אסמכתאות ותצהיר מטעמו (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד (6) 793, 802). משלא צורף תצהיר, היה על בית משפט קמא לדחות את הבקשה על אתר."

באשר לכפירתו של הנאשם בביצוע העבירה, הרי שמדובר בכפירה כללית ובטענות שהועלו בעלמא. כך גם באשר לטענתו של הנאשם בעניין סיכויי הגנתו אשר לא פורטו כלל ועיקר, ומשכך לא עלה בידו של הנאשם לבסס טענת עיוות דין. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת (נצרת) 7150-10-15 עבד אל חלים נ' מ"י (פורסם בנבו), שם טען המערער כי שסיכויי הגנתו גבוהים מבלי לפרטם:

"אמנם, בבוא בית-משפט קמא לבדוק בקשה להארכת מועד להישפט, עליו לתור אחר קיומה של טענת הגנה מהותית וכן אחר הסיבה שעמדה בבסיס האיחור בהגשת הבקשה להישפט. יחד עם זאת, אין די בהעלאת טענת הגנה כאשר סיכויי הוכחתה ו/או אישושה הינם קלושים ונמוכים. הטענה, כי סיכויי ההגנה הינם גבוהים, אין בה לבדה, כאשר היא נעדרת כל משענת ו/או תמיכה ראייתית, ולו לכאורית או ראשונית, כדי להצדיק מתן ארכה, כמבוקש".

זאת ועוד, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי פרוטוקול פסק הדין נשלח לכתובתו של הנאשם ביום 05.05.25 והודבק לאחר ביקור שלישי במען. המדובר במסירה כדן, ועל כן העובדה שהבקשה דן הוגשה רק ביום 13.07.25 מלמדת כי הנאשם השתהה מעבר לזמן הקבוע בחוק. על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו. ר' לעניין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהוותן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה".

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה. פסק הדין מיום 22.04.25 יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.
להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אב תשפ"ה, 17 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.